

5/1

ve fms

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U KARLOVCU

K-18/5-26

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U KARLOVCU

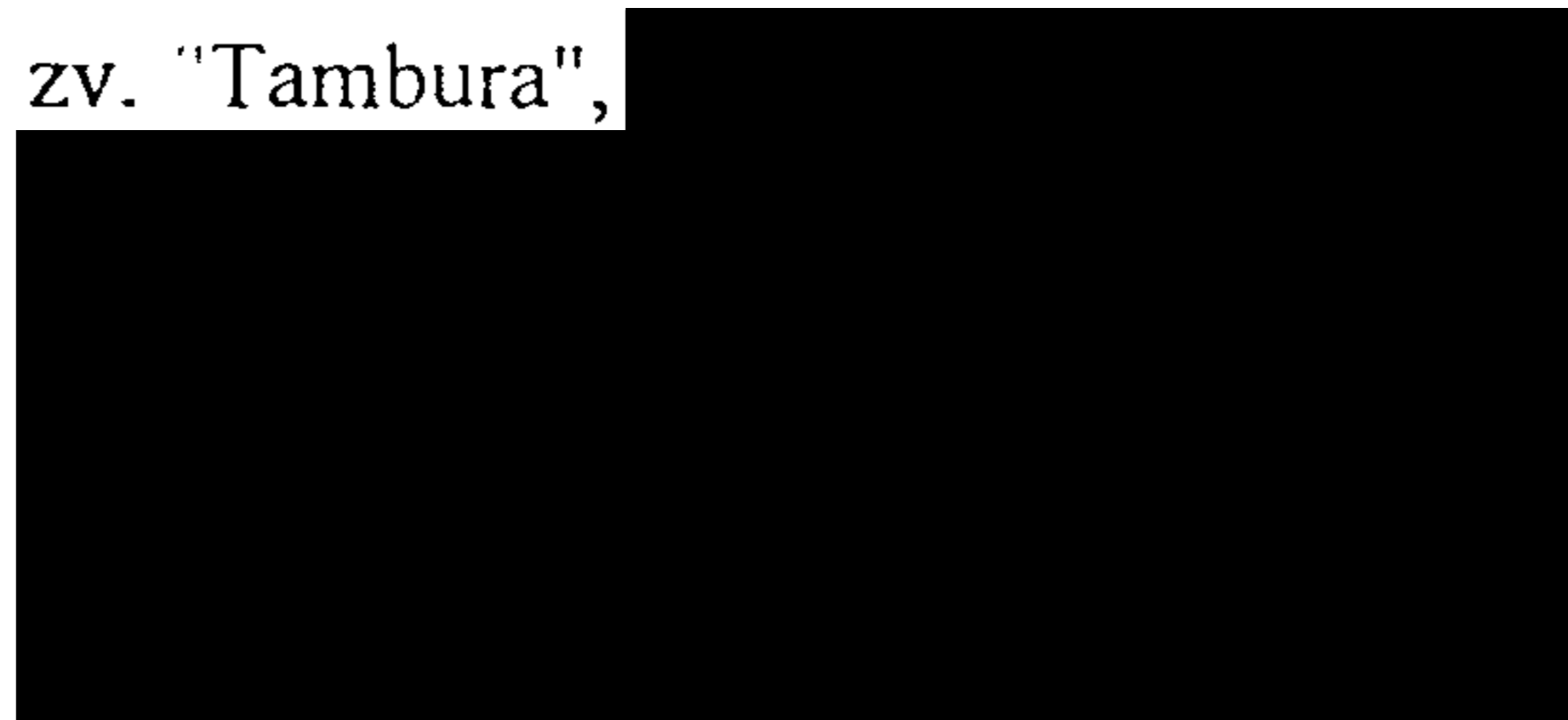
P R E S U D A
U IME REPUBLIKE HRVATSKE!

Priloženost		05-12-1995	
Opć. jed.	Priloga	Vrijednost	

Županijski sud u Karlovcu u vijeću sastavljenim od sudaca ovog suda Jasminke Jerinić-Mušnjak kao predsjednika vijeća i Đurđice Šterle te sudaca porotnika Branka Kunfa, Nikole Magaša i Druge Grginčića kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Jadranke Galović, u krivičnom predmetu protiv optuženika BRANKA MILJKOVIĆA, zbog krivičnog djela iz čl. 120.st.1. OKZRH, nakon održane glavne i javne rasprave zakazane povodom optužnice Županijskog državnog odvjetništva Karlovac od 19. listopada 1995. godine broj KT-28/95, dana 21. studenog 1995. godine, kada je presuda objavljena u prisutnosti županijskog državnog odvjetnika Dragana Novosela, u odsutnosti optuženika i prisutnosti branitelja Jadranke Dizdarević, odvjetnice iz Karlovca

p r e s u d i o j e

Optuženik BRANKO MILJKOVIĆ, zv. "Tambura",

k r i v j e

što je

dana 11. prosinca 1991. godine u Slunjskoj Selnici, Općina Karlovac, kao pripadnik 3. bataljuna, 2. "Kordunaške" brigade, protivno čl.3. st.1.t.1. IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. godine, a posebno protivno čl.4. st.2. t.a) Dopunskog protokola Ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1949. godine o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba (Protokol II) uvojenog u Ženevi 8.lipnja 1977. godine, bez ikakvog povoda hicima iz pištolja lišio života starice Maru Frklič i Maru Klobučar,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba ubijao civilno stanovništvo,

činio je počinio krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva - označeno u čl.120.st.1.O. ZRH, pa se temeljem istog zakonskog propisa

o s u đ u j e

na kaznu zatvora u trajanju od 15 (petnaest) godina.

Temeljem čl.90.st.1. ZKP optuženik je dužan nadoknadi trošak krivičnog postupka sudu u paušalnom iznosu od 3.000,00 (trisuć) kuna, kao i trošak krivičnog postupka u iznosu od 200,00 (dvijesto) kuna.

Obrazloženje

Županijsko državno odvjetništvo Karlovac optužnicom od 19. listopada 1995. godine broj KT-28/95 optužilo je optuženika da je počinio krivično djelo činjenično i pravno opisano u izreci ove presude.

Temeljem čl.290.st.3. ZKP optuženiku je suđeno u odsutnosti. Po mišljenju ovog suda postoje osobito važni razlozi da se optuženiku sudi u odsutnosti budući da se optuženik nalazi u bijegu i za njime je izdana tjeratica, a radi se o izuzetno teškom krivičnom djelu velike društvene opasnosti.

U dokaznom postupku, a radi utvrđenja činjeničnog stanja, sud je proveo dokaz saslušanjem svjedoka Bare Matijašić, Karla Johe, Karla Valentića i Franje Miletića, pročitani su iskazi svjedoka Borkana Marića, Đure Milivojevića, Vladimira Đurića i Miloša Novkovića, te izvršen uvid u preslik dokumentacije 2. brigade paravojske tzv. "RSK".

Svjedokinja Bara Matijašić iskazala je da je kritičnog dana, polovicom prosinca 1991.g. bila kod svoje kuće u Slunjskoj Selnici, te da su i pokojne Mara Frklić i Mara Klobučar bile kod svojih kuća i hranile stoku. Toga dana da se u blizini njezine kuće zaustavio autobus s pripadnicima neprijateljskih paravojskih postrojbi. Nadalje je iskazala da je iz autobusa izašao optuženik, uniformiran i naoružan, a za kojega je kasnije saznala da su ga zvali "Tambura", a da mu je ime Branko. Optuženik da je najprije prijetio njoj da će ju ubiti te se stoga ona povukla u kuću i popela na kat gdje je provirujući kroz prozor promatrala što se događa. Vidjela je da je optuženik prišao Mari Klobučar te kako ga je ona gladila po bradi moleći ga da je ne ubije, nakon toga da je začula tri pucnja nakon kojih više nije čula glas Mare Klobučar. Potom da se optuženi uputio prema kući Mare Frklić koja je mirno hranila stoku. Optuženi da ju je slijedio te su zajedno ušli u štalu nakon čega je začula pucanj. Nakon toga iskazuje da je u strahu pobjegla iz svoje kuće i noć provela u kući Andrije i Veronike Valentić. Pokopu nije prisustvovala, a čula je da je optuženik skupljao Hrvate po selu da izvrše pokop. U iskazu navodi da se niti Mara Klobučar niti Mara Frklić nisu suprotstavljale optuženiku na bilo koji način.

Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949.g. Nadalje, optuženik je postupao protivno odredbama čl.4.st.2.t.a) Dopunskog protokola Ženevskim konvencijama od 12.kolovoza 1949.g., o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba (Protokol II) usvojenog u Ženevi 8.lipnja 1977. godine temeljem kojeg je prema osobama koje ne sudjeluju direktno u neprijateljstvima zabranjeno svako nasilje nad životom, zdravljem i fizičkim ili mentalnim blagostanjem ljudi, osobito ubojstvom. Optuženik je time počinio krivično djelo iz čl.120.st.1.OKZRH, ratni zločin protiv civilnog stanovništva.

Glede eventualne mogućnosti da bi pokojne starice fizički napale optuženika, te da se on branio i tom prilikom ih usmrtio, ovaj sud smatra neosporno dokazanim, da pokojne Mara Frklič i Mara Klobučar niti jednim svojim postupkom nisu dovele u opasnost osobnu sigurnost optuženika, nisu mu se suprotstavljale, niti ga napale. Prema iskazu svjedokinje Bare Matijašić pokojna Mara Klobučar molila je optuženika da je poštedi, a pokojna Mara Frklič mirno je hranila svoju stoku, nadalje svjedok Karlo Valentić vidio je pokojne starice prije ukopa i siguran je da one nisu u rukama ili u neposrednoj blizini imale nikakve predmete kojima bi mogle ugroziti optuženika, a osobito ne rogulje koje je kao sredstvo napada naveo optuženik prilikom istrage od strane paravojske tzv." RSK".

Slijedom navedenoga nedvojbeno je da je optuženik kao pripadnik paravojske tzv. "RSK", nakon okupacije Slunjske Selnice, bez ikakvog razloga lišio života dvije starice hrvatske nacionalnosti koje niti na koji način nisu sudjelovale u neprijateljstvima. Dakle, postupajući protivno odredbama međunarodnog prava ubijajući civilno stanovništvo počinio krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava, označeno u čl. 120.st.1. OKZRH, ratni zločin protiv civilnog stanovništva.

Stoga su prema mišljenju ovog suda ostvarena sva bitna obilježja krivičnog djela za koje ga je sud proglasio krivim i osudio.

Pri odmjeravanju kazne sud je imao u vidu težinu krivičnog djela, kao otegotne okolnosti sud je optuženiku cijenio njegovo ponašanje prilikom i nakon izvršenja krivičnog djela. U vrijeme izvršenja djela pokojne starice bile su potpuno nezaštićene, nisu pružale otpor, niti su bile u mogućnosti suprotstaviti se optuženiku. Koristeći stanje okupacije i nezaštićenosti žrtava optuženik ih je lišio života čime je ukazao na činjenicu da se radi o osobi bez čovječnosti i sklonoj izvršenju najtežih oblika krivičnih djela. Također je optuženik i nakon izvršenja krivičnog djela prilikom pokopa pokazao krajnju bezosjećajnost i nečovječnost naređujući da se s pokojnom Marom Klobučar pokopa i njen pas.

Ove okolnosti nesporno je potrebno cijeniti kao otegotne, te ih je sud imao u vidu kod odmjeravanja kazne. Cijeneći sve bitne okolnosti sud je optuženiku izrekao kaznu za koju smatra da je primjerena težini učinjenog krivičnog djela, te stupnju krivične odgovornosti optuženika.